
ROZPŁOSZONY (2) *part praet pass pf*

Wszystkie o jasne.

sg m N rozpłoszony (1). ◇ pl N m pers rozpłoszeni (1). [m an rozpłoszon(e).]

Sł stp s.v. rozpłoszyć, Cn, Linde brak.

Przestraszony i rozpędzony; dispersus PolAnt, Mącz (2) : Mącz 404a; [Wszyscy trzech hetmanowie z wojski rozpłoszeni, z obozów złupieni są StryjPoczqt 48; W pułczy [łosie] będąc rozpłoszone/ Rády w wodę wpádną one. BielawMyśl A3v].

W porównaniu (1): A wyrzawfzy tłumy frafował fię onie/ iż byli fpracowani y rozpłoszeni iáko owce nie májące páftyrzá. BudNT Matth 9/36.

*Cf **ROZPŁOSZYĆ***

KW